

საპარტიულოს სსრ ფიზიკური კულტურისა და სპორტის სახელმწიფო კომიტეტისა და პროფკავშირთა რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო
ЛЕЛО — ОРГАН ГОСУДАРСТВЕННОГО КОМИТЕТА ГРУЗИНСКОЙ ССР ПО ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЕ И СПОРТУ И РЕСПУБЛИКАНСКОГО СОВЕТА ПРОФСОЮЗОВ

გამოცემის 1934 წლის 13 აპრილიდან • ღირსი 8 კაპ.

ეროვნული
ბიზლინისა

წინ, „ფაზისო!“

ინგლისის სამხრეთ-დასავლეთ ხანაპიროდან, სოლენტის ურედან, სტარტი აიღო ხაერთაშორისო საიალქნო რბოლა დედამიწის გარშემო „უიტიბრედ“ 89-90.

ცხრა თვის განმავლობაში, ექვსი ეტაპისგან შემდგარი რბოლისას, აფროსნებმა უნდა გაეცურათ 80 ათას მილზე მეტი, მარშრუტით ინგლისი-ურუგვაი-ავსტრალია-ახალი ზელანდია-ანტარქტიდის ყინულების გვირგვინი ავლით მორინის კონცხთან — ურუგვაი-აშშ (ფლორიდის შტატი) — ინგლისი.

მსოფლიოში ერთ-ერთ ყველაზე პრესტიჟულ რბოლაში „მაქსი“ კლასის აფრიანი ნავით, რომელიც სულ რაღაც შეიღ თვეში აიგო საქართველოში, ფოთის გემთსამშენებელ-გემთმშენებელ ქარხანაში, პირველად მონაწილეობენ ჩვენი სპორტსმენები. ნავის აგებასთან და მისი თანამედროვე საშუალებებით გაწყობასთან დაკავშირებული ყველა პრობლემის ესოდენ მჭიდროდ დასაძვრად გადკრა შესაძლებელი გახდა ერთობლივ მრავალდარგოვან სამუშაო-დასავლეთგერმანულ საწარმო „ფაზის“ საშემოქობით, რომელსაც სათავეში უდგას ფოთის

საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარის მოადგილე ვ. ტინოვი.

მთელი თავისი ბრწყინვალეობით წარმოჩნდა ნავი ტრადიციული ნაბრუნისას. ქარმა გაშალა თეთრი აფრები, მზე თბილი სხივებით მივალურსა ფრიად ორიგინალური კონსტრუქციის ახალ მსუბუქ ნავს. და უწოდეს მას „ფაზისი“ — ძველად ასე ერქვა ფოთს. ნავი „თავის სველი“ მიტურდა სოხუმში, სადაც ჩაიტვირთა გვიანტ თვითმფრინავ „რუსლანში“, რომელმაც იგი ინგლისში ჩაიტანა.

„ფაზისის“ დიდ გზაზე გასაცილებლად ინგლისში გაემგზავრა საზოგადოებრიობის დელეგაცია, რომელსაც ხელმძღვანელობდა საქართველოს სპორტსახკომის თავმჯდომარე ნ. ენდელაძე. დელეგაციის შემადგენლობაში იყო აღმანი, ვისი ცხოვრება მრავალი წლის განმავლობაში განუყოფლად უკავშირდება ზღვას: მსაზღვრე ფლოტში კაპიტნის უფროს თანაშემწედ, წავსადგურის უფროსად, ამჟამად კი საქართველოს კომპარტიის ფოთის საქალაქო კომიტეტის პირველი მდივანი — პ. ბერაია.

— ნავის აგება — შთაბეჭდილებებს გვიზიარებს პეტრე შალვას ძე — ერთგვარ გამოცდად, ჩვენი საწარმოს ტექნიკური პოტენციალის შემოწმებად იქცა. მჯერა, იგი განსაზღვრავს მომავალს ნავთმშენებლობის დარგში, რომელშიც ჩვენ აშკარად ჩამოვრჩებოდით. განსაკუთრებით სასიამოვნოა, რომ ქვეყნის ცნობილ აფროსნებთან ერთად ეკიპაჟის შემადგენლობაში ჩვენი რესპუბლიკის ორი წარმომადგენელია თბილისელი ნ. თენიშვილი და ფოთელი ვ. ცომაია. „ფაზისის“ ეკიპაჟს სათავეში უდგანან კაპიტნები — კიეველი ა. გრიშჩენკო და გამოცდილი სპორტსმენი, ამგვარ შეჯიბრებათა ვეტერანი ამერიკელი ს. ნოვაკი. საქმე ისაა, რომ საბჭოთა სპორტსმენების — „ფაზის“ საშ, აეროფლოტის, სოვისცენტრისა და რესპუბლიკურ გავრცელებულ „ზარია ვოსტოკის“ გარდა ჩვენს ნავს ჰყავს საზღვარგარეთულიც — საქვეყნოდ ცნობილი ამერიკული ფორმა „პეპსი“.

გზაკეთილი და ზურგქარი შენს აფრებს, მშვენიერო „ფაზისო!“

ბ. კონსტანტინოვა.
გაზეთი „პრავდა“. 11 სექტემბერი, 1989 წ.

ქაბახი ძველთაგანვე პოპულარული ცხენოსნობის ხანაპიროს იყო საქართველოში. ჩვენში ბევრგან, მათ შორის თბილისში, ჯერ კიდევ გახული საუკუნის ბოლომდე ყოფილა ყაბახში შეჯიბრების სპეციალური ადგილები. რამდენიმე ათეული წელია ეს ხანობა ხაერთოდ ამოვარდა საქართველოს ცხენოსნობის ასპარეზობათა პროგრამიდან, თუმცა ბოლო წლებში კვლავ იგრძობა მისი დაბრუნების მცდელობა. როგორც გაუწყვეთ, ახლახანს წაღწეხანში გაიხსნა სტადიონ-იპოდრომი, სადაც ცხენოსნურ ზეიმზე ყაბახიც იყო წარმოდგენილი. საქინფორმის კორექსიონლის ბ. სოკოლოვის ფოტოზეც წერილად ეს მომენტია ახსნული.

გამოცდა ოკეანეში

იალქინანი ნავებით დედამიწის გარშემო რბოლის „უიტიბრედის“ მონაწილეებს პირველი უძნელესი გამოცდა მოუწყო ატლანტის ოკეანის ჩრდილოეთის ძლიერმა ქარმა, რომელიც ზოგ შემთხვევაში გრივალის ძალას აღწევდა და „მეზღვაურებს“ სერიოზულ პრობლემებს უქმნიდა.

რბოლის ამ მონაკვეთზე რამდენიმე ნავის ანაბა გადაიტვირთა, აფრები დაიხა, ზოგმა ეკიპაჟმა თავი ახლოებულ პორტს შეაფარა. ახლა, ამ ნავების წევრები სარემონტო სამუშაოებთან არიან დაკავებული.

პირველად დახმარება დასჭირდა ფინურ „იუბეს“, რომელსაც ლუდე ინგვალდი მეთაურობდა. სულ მალე მას ინგლისის „კრეიტონი“ მიჰყვა (მეთაური ჯონ ჩიტენდენი).

შვეიცარიის ნავის „მერიტის“ ეკიპაჟის ერთ-ერთ წევრს მთელი დღე ანაბაზე ყოფნა მოუხდა, რათა მწყობრიდან არ გამოსულიყო იგი და ბრძოლა გაეგრძელებინა. დაფრეთილ აფრებს ცვლიან ესპანეთის „ფორტუნასა“ და საფრანგეთის „შარლ ჟურდენზე“.

გრძელდება შეჯიბრების მონაწილენი სარეკორდო მოკლე დროში მიაყენა აფრიკის ნაპირებს. ისინი ერთმანეთისგან დიდი დაშორებით არიან გაფანტული ოკეანეში. მაგრამ სინოპტიკოსთა ცნობებით ახლა სუსტი ქარების ზონა დაიწყება და არავინ იცის როგორ განვითარდება მოვლენები.

საბჭოთა ნავი „ფაზისი-პეპსი“ გვირულად მიიკვლევს გზას თავის პირველ, ურთულეს რბოლაში. ერთი

რეკორდი ეკიპაჟმა (და ცხადია ნავამაც) უკვე დაამყარა. ჩვენები ამდენხანს „ლია წყალში“ არასდროს ყოფილან. გრძელს ნავმაც და ეკიპაჟმაც წარმატებით გაუძლო, თუმცა პროფილაქტიკა მისც დასჭირდა.

ჯერჯერობით რბოლას ლიდერობს ახალზელანდიის „სტენილაგერი“ (შეიპერი — პიტერ ბლეიკი) — პირველი ეტაპის ფინიშამდე მას 4532 მილი აქვს გასავლელი. შვეიცარიის „მერიტი“ მას 40 მილით ჩამორჩება. „ფაზისი-პეპსი“ მოკემული მომენტისთვის მეცამეტე პოზიციას იმყოფება (4773 მილი). 23 მონაწილიდან ბოლო ადგილზეა ინგლისის „ინტეგრეტი“ (4937 მილი).

ჩამოვიდა სპორტსახკომში მიიწვიეს

ქეთევან კახიანი — მსოფლიო ჩემპიონია 20 წლამდე გოგონათა მორისის კოლუმბიიდან მოსულმა ამ ცნობამ ქარაიისა და საერთოდ ქართული სპორტის მოყვარულებს მართლაც უსაზღვროდ დიდი სინაბრული მოუტანა. ქეთევანი ამ დღეებში შინ დაბრუნდა, გუშინ კი იგი საქართველოს სპორტსახკომში მიიწვიეს. სპორტსახკომის ხელმძღვანელებთან ამ ტრადიციულ შეხვედრაზე ხაზგასმით ითქვა, რომ ქეთევან კახიანს, ისევე როგორც სხვა ქართველ მოჭადრაკე გოგონებს შესწევთ უნარი მომავალშიც გაამდიდრონ ქართველ ქალთა საჭადრაკო სკოლა, ამისთვის კი საქართველოს შრომა და ჭეშმარიტ პროფესიულ ღონემდე ამაღლება.

ქეთევან კახიანს და მის მწვრთნელს გიორგი მაქარაშვილს სპორტსახკომის ხელმძღვანელებმა შემდგომი წარმატებები უსურვეს.

დიდი რაგბის დღე ქუთაისში

დღეს ქუთაისის მთავარ სტადიონზე გაიმართება ქართული რაგბის ზეიმი. 18 საათიდან მოეწყობა ვეტერან მორაგბეთა, ლელობურთელთა, მორაგბე მამათა და შვილთა საჩვენებელი შეხვედრები, 18 საათსა და 30 წუთზე კი დიწყება ტესტ-მატი (ოფიციალური შეხვედრა ეროვნულ ნაკრებთა დონეზე) საქართველოსა და ზიმბაბვეს გუნდებს შორის.

მეტოქეები ასეთი შემადგენლობით იასპარეზებენ:

საქართველო: 15. კახა მაჩიტაძე; 14. ალექო ხვედელიძე; 13. ოლეგ ლიპარტიანი; 12. მაღლაძე ჭეიშვილი; 11. ბათლომე ხამაშურიძე; 10. ნუგზარ ძანაძე; 9. მამუკა

ლოსანბერიძე; 1. ზაზა ბაკურაძე; 2. თენგიზ ტურქელაძე; 3. ბესარიონ ლილუაშვილი; 6. ვია ვინუაშვილი; 4. თამაზ ოდიშარია; 5. თამაზ ხუაძე; 7. დათო ლუდუშური; 8. ალექსანდრე ნაკუბია. **ზეიმბავე:** 15. ანდრე ბუიტენდაგი; 14. ჟულიან კამპა; 13. პიტერ მაისთიგი; 12. მარჯ ფლეთჩერი; 11. ელიფ სმიტი; 10. ენდი ფერერი; 9. ერიკ ჰოფმაიერი; 1. დაგლას ვოსონი; 2. პიტერ ალბანინი; 3. გრენთ დევიდსონი; 6. ფრედონ დოუსონი; 4. ქრის ბოთა; 5. ალისთერ მაკინტოში; 7. ბორივილ ენგურივი; 8. მილტონ დიდა. **მაქაი — ზენონას ბელიცაბი (ლიტვა).** გრძელ მსალას საქართველოს ეროვნული ნაკრების შესახებ შემოვთავაზებთ „ლელოს“ უახლოეს ნომერში.

„ბაბუშინი-98“

სულით და გულით ვუერთდები თქვენს იდეას. ბაკურიანისთვის ქართული ხალხს აქამდე უნდა მოეცა ხელი. კარგი იქნება თუ ამ იდეის განხორციელებას დაწყებთ 90-მეტრიანი ტრამპლინის მშენებლობით, რომელსაც რა ხანია მოუთმენლად ელიან ქართველი მოთხილამურეები. მთელი ჩემი ოჯახი სინარულით უერთდება ამ იდეას. თითოეული ჩვენგანი სიამოვნებით გადაიციხავს თვითონ ხელუასს სიბანკო ანგარიშზე „ბაკურიანი-98“.

ანგარიშზე ორგანიზაცია
წალვერი. (დღეუთი).

და აყვადეს ბაკურიანი. მისი მშენებლობის ფონდში შემავს ერთი თვის ხელუასი.

3030 ხანიძე,
გორის ეკონომიკური ინსტიტუტის ფინანსური კათედრის გამგე. (დღეუთი).

ჩამაძინაში დავვირეკეს თითო თვის ხელუასის შეტანის სურვილი გამოთქვას სპორტსახკომის თანამშრომლებმა ფ. ნავერიანმა, ა. სანაკოვემა, ქუთაისის სპორტკომიტეტის თავმჯდომარემ დ. ფრუიძემ, თბილისის სპორტკომიტეტის თავმჯდომარის მოვლემის შემსრულებელმა ვ. კანკაძემ. საქართველოს ეკიმთა ასოციაციის სამუშაო ჯგუფის წევრებმა, პირსონალურ პენსიონერს ვეტერან ა. პაიჭაძეს კი ერთი თვის პენსია შეაქვს ბაკურიანის ფონდში.

იწვევას ოლიმპიურ ჩამოვიდა

ოთხშაბათს, 13 სექტემბერს, 17 საათზე, თბილისის ჭადრაკის სახალეში გაიმართება საქართველოს ოლიმპიური ჩემპიონების კლუბის დამფუძნებელი კრება, დამტკიცდება კლუბის წესდება და ჩატარდება არჩევნები.

პირახს, საკავშირო ჩემპიონატის მატჩში, ქუთაისის „იამ“ უმასპინძლა მოსკოვის „ფილის“, გაიმარჯვა ანგარიშით 30:7, 12 შესაძლებლიდან მოაგროვა 12 ქულა და ჩემპიონატის დამთავრებამდე 4 ტურით ადრე დამაჯერებლად ლიდერობს გათამაშებას.

ბიბლიოთეკა

უანი უპილავი პართ, საქართველო!

შესავალ არ კითხვობთ, არა? დიახ, დიახ, სწორედ თქვენ მკაცრად მხედველობაში, პარტიკულური მკითხველებო. როგორც წესი, მოუთმენლად ავლებთ თვალს სტრატეგიებს, ვიდრე მათი პეტიტით აწყობილ გვარს არ წააწყდებით, — იმ ადამიანის გვარს, ვისაც ინტერესებს ართმევენი. ფიქრობთ, რომ ყველაზე მთავარი იქ იწყება, სადაც შესავალი მთავრდება.

რალა დავიმალოთ, მართალი ბრძანდებით. ამიტომაც ყველაზე სულსწრაფებისთვის ვიტყვი, რომ გავხეთ „ლელოს“ დღევანდელი სტუმრისა სხეულანთქმული წყალბურთელების — მშენებელთა რეალური ოჯახი. ყველაზე ტიტულოვანი მათგან გიორგი ვახტანგის, რადგან არ არსებობს წილი, მას რომ არ ჰქონდეს — სსრკ ნაკრების შემადგენლობაში ვერობის ჩემპიონატებიც მოუგია და მსოფლიოსიც, მსოფლიო თასის მფლობელიც გახდარა და ოლიმპიური ოქროს მედალსაც დაუფლებია. და მაინც ყველაზე სხეულანთქმული ალბათ, ოჯახის უფროსი — პეტრე მშენებელი გახლავთ. ვფიქრობ, მისი მედლები, თუმცა კი მათ შორის არ არის ყველაზე პრესტიჟული ოლიმპიური ოქროსი და არის მხოლოდ და მხოლოდ „ბრინჯაო“ და „ვერცხლი“, უფრო მაღალი სინჯისაა. იმიტომ, რომ ისინი, მაშინ არის მიღებული, როცა წყალბურთი ჩვენს ქვეყანაში სულ რამდენიმე ათეულ კლუბს, რამდენიმე ასეულ მაღალკვალიფიციურ სპორტსმენს აერთიანებდა. პეტრე მშენებელი სათავეებთან იდგა, პირველებს კი ყველთვის უფრო უმძიმთ ხოლმე.

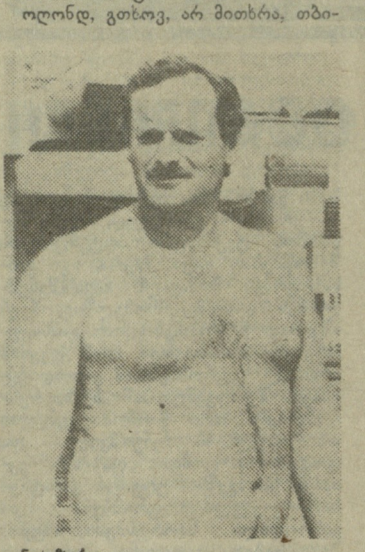
მაგრამ არის შეკითხვა, რომელსაც ასე იოლად ვერ უპასუხებ. ახლა, როცა საქართველოში ეოკი იქმნება, რალა თქმა უნდა, დიდს გულმოდგინებით უნდა დაითვალოს ქართველ სპორტსმენთა წარმატებები საერთაშორისო სარბიელზე. მაგრამ გვეკუთვნის თუ არა ჩვენ საქართველოს გარეო მცხოვრები ქართველების მიერ მოპოვებული გამარჯვებები? ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის შექმნის საინიციატივო ჯგუფის წევრთა უმრავლესობაში მიაჩნია, რომ უნდა ვინაღმდევანეთით ამ საკითხთან დაკავშირებული საერთაშორისო გამოცდილებით — ვთქვათ, ეკუთვნის თუ არა ბენ ჯონსონის (ტუნგიზური, დსკ-ვალფიკაიამდე) მშობლიურ იამაიკას მისი წარმატებები, თუკი იგი კანადის სახელით გამოდიოდა? ამგვარი ფაქტები ბლომად იყრის თავს, და ახლა მათი შესწავლა მიმდინარეობს.

მაშ, არის თუ არა ქართველი სპორტსმენების — მიღწევითა ხაზინაში მშენებელთა რეალური ოჯახის მედლები? ეს ის კითხვა გახლავთ, რომელიც ჩვერჩობით ღიად რჩება.

● ბატონო პეტრე, თუ ვახსოვთ, უკანასკნელად როდის ჩამოგართვეს ინტერვიუ გავით „ლელოსთვის“?

— დაახლოებით 30 წლის წინ! ალბათ სამოცდაერთ წელს, „ლელოს“ მაშინდელი რედაქტორი, კარგი ჟურნალისტი და კარგი კაცი — მიხეილ კაკაბაძე მესაუბრა. მაშინ სხვანაირი დრო იყო. მასხოვს, მაგალითად, რუბრიკით „იცი თუ არა თქვენ?“ გამოქვეყნდა ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ ამერიკის პრეზიდენტ ირენჯალუს მხატვრული ლიტერატურის არც ერთი

თლაც მშენებელი აუზია არა, საწყისობის-სპორტული კომპლექსი? ცურვა ყველას უნდებოდა, ვოგობები ძალიან ლამაზები არიან, მე ცოტა რამ გამეგება ამაში... ბიჭებიც შტანგას წევენ. ნამდვილად ერთერთი საუკეთესო ადგილია თბილისში! რამდენი ასეთი აუზია საქართველოში, გთხოვ, არ მითხრა, თბი-

ნუგზარი

ლისის ზღვა ხომ არსებობს და იქ შეიძლება ცურვა. სწორედ გუშინ ვიყავი იქ — წყალში ვერ შეხვალ, ფსკერზე დამტვრული ბოთლებია, პლაჟი კი ტუტყუანი და მოუვლელია. მსოფლიოს წებისმიერ ქვეყანას რომ მისცე ასეთი წყალსაცავი — სამოთხედ აქცევდა, ჩვენ კი...

● მეორე კითხვაზე რა პასუხი გავით, თუ ვახსოვთ?

— მასხოვს, წყალში რომ შევდიოდით, თბილისელი გულშემატკივრები მისტერდნენ. მართალია, მერე, როცა თამაში ეშვა შედიოდა და მეც „გავთამაშდებოდი“, ჩემდებოდნენ, ვგრძნობდი, რომ გულშემატკივრებს თამაში მოსწონდათ და მაინც ვერ მპატიობდნენ, რომ მოწინააღმდეგე გუნდში ვთამაშობდი...

იცი, წყალბურთის თამაში თბილისში დაიწყე ავერ აქვე — სადაც ახლა რესტორანი „არაგვია“. ადრე აქ „ფიზკულტურელის“ პარკი იყო და იქვე — აუზი. მასხოვს, გოგონები კისრიდან მუხლებამდე დახურულ საბანაო კოსტუმებში დადიოდნენ. წყალი არ თბებოდა, ისე რომ ვარჯიში მხოლოდ ზაფხულობით თუ შეგველო — 2-3 თვე. რა თქმა უნდა, იმისათვის, რომ კარგი სპორტსმენი გახდე, ის ძალზე ცოტაა. ამიტომაც, როცა შევატყე, რომ რალაც გამოდიოდა და მოსკოვში გადასვლა შემომთავაზეს, დავთანხმდი.

მერე კი... ყველაფერი, რასაც მივაღწიე, იმის წყალბურთით მივაღწიე, რომ ყველა პირობა შემქმნეს. საქართველოში მაშინ ვერაფერს მომცემდნენ, და სიმართლე გითხრა, არც მაინცდამაინც უნდოდათ მოეცათ. მაშინ, ომის შემდეგ, ჩვენთან ძირითადად ფეხბურთისა და უფრო ნაკლებად კალათბურთის მისდევდნენ. ნათელშილველი უნდა ყოფილიყო კაცი, რომ გეტყვა, ქართულ წყალბურთს მომავალი აქვსო. არავის არ უნდოდა სპორტის ამ სახეობისთვის ყურადღება მიექცია, ან სახსრები გამოეყო. ყველაფერი ერთეულ ენთუზიასტებზე იყო დამყარებული.

მერე ის დროც დადგა და საქართველოში დაბრუნება შემომთავაზეს, მაგრამ გვიან იყო. მე უკვე ჩამოყალიბებული პროფესიონალი სპორტსმენი ვიყავი და ასეთად შინ არ „მოემშობებულარი“. საქმე იმაშია კი არ არის, რომ მოსკოვში მინა — არ ნაკრების კაპიტნის პოსტის დატოვება მინანებოდა — არა,

უბრალოდ, სხვა ნიდაგიდან გადარგული ხეები ვეღარ ხარობენ. როგორც ადამიანი, როგორც ქართველი, მე სამშობლოს არასდროს განვშორებვარ, და მე ვიცი, რომ ოდესმე, თუნდაც სიბერეში, ვალეების გადახდის დრო დამიდგებოდა. ხოლო როგორც წყალბურთელმა, ვფიქრობ, ჩემი პატრიოტული გრძობა კარგი თამაშით გამოვხატე.

მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში მე არა მხოლოდ სსრკ ნაკრებს წარმოვადგენდი, არამედ, პირველ რიგში — საქართველოს. იმიტომ, რომ ქართველი ვარ!

● ისტორია მეორდება. თქვენი ვაჟი შეიძლება თამაშობდეს წინააღმდეგ თამაშობდეს?

— დიახ, და თანაც ეროვნულ გრძობებთან დაკავშირებული ყოველგვარი შედეგისათვის ვარეშე! ეს ჩემი პრინციპული პოზიცია იყო, და მე მინახია, რომ ჩემი ვაჟი შეიძლება იზიარებენ მას. ქართველ გულშემატკივრებს სრულად უნდა ვაჩვენოთ ჩვენი შესაძლებლობები. სახელს თითოეულ მატჩში უნდა ვამართლებდეთ. ქართველმა გულშემატკივრებმა უნდა იცოდნენ ჩვენი ფასი. ჩვენ ზომ მითვის ვთამაშობთ.

● ბატონო პეტრე, მე მესმის თქვენი პოზიცია. მაგრამ აი, რამდენიმე წლის წინ გიორგი მშენებელიც თბილისის „დინამოში“ გადმოსვლა შესთავაზეს, მაგრამ უარი მიიღეს. რატომ?

— პირდაპირ რომ გითხრა, შეზღუდვის გარეშე, დაწერ?

● დიახ!

● მერე გამოგქვეყნებენ?

● კი! თქვენ მითხარით, მე დაწერე — ჩემი რედაქტორი გამოაქვეყნებს.

— გიორგი უკვე გამოადებული იყო, რომ იტყვიან, ჩემდებოზე იჭრა. შინ ასე გამოგვიცხადა, თბილისში მივდივარ და უარი არავის უთქვამს. ჩემი მეუღლეც ხომ ქართველი ვახლავთ, ისე რომ გიორგი „ასპროფიციანი“ ქართველი გვყავს, თუმცა მოსკოვშია დაბადებული, პატრიოტული. გრძობა კარგად აქვს განვითარებული.

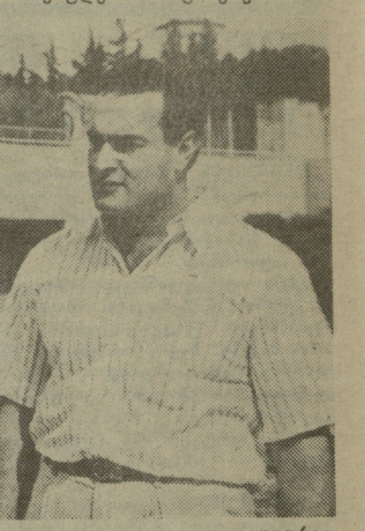
დაიწყო მოლაპარაკება. გიორგი მოსკოვის „დინამოში“ გამოდიოდა, სამხედრო მოსამსახურე იყო. სამხედროთა ცხოვრება არმეულ კანონებს ექვემდებარება. მაგრამ რესპუბლიკის მაშინდელმა სპორტულმა ხელმძღვანელებმა გადმოხელის უნებური ფორმა შესთავაზეს — გიორგის ყველაფერი უნდა მიეტოვებინა და თბილისში გადმოსულიყო. „კი, — ეუბნებოდნენ მას, — აუცილებლად დისკვალიფიკაციას მოგცემენ, მაგრამ შენ ვარჯიშს გააგრძელებ და სულ მალე შენს რეაბილიტაციასაც მივაღწევთ...“ მაგრამ მეც სამხედრო კაცი ვარ და მშენებელად მესმის, რომ ეს ღებობილობა და სხვა არაფერია. ეტყობა, გიორგის გადმოსვლაში დაინტერესებულ მხარეს ყველა ოფიციალური გავფორმებაც თავის თავზე უნდა აეღო. ერთი სიტყვით, გადმოსვლა გაჰიანურდა. და მაშინ დაიწყო მითქმა-მოთქმა, ვითომ გიორგიმ განგებ „მოიგინა“ თავისი გადმოსვლა, რათა რაც შეიძლება მეტი ეკონომიური სიკეთე „დაეცინკლა“. ამასთან ეს ხმები საქართველოში ზოგიერთი ოფიციალური პირებისგან მომდინარეობდა. ძალიან უღამაზო ისტორია გამთავიდა. მოკლედი გიორგი დარჩა.

● ...და აი, ახლა გიორგი იტალიაში მიემგზავრება.

— დიახ, შემოდგომზე იგი ტრიესტში გაემგზავრება. თუმცა ამაზე თვითონ გამომბობს.

● გიორგი: ლაპარაკი ჩემი უცხოურ კლუბში მოგვარების შესახებ ვერ კიდევ შარშან დაიწყო, მაგრამ მაშინ სპორტსაზოგადოება „დინამოს“ ხელმძღვანელების თანხმობა არ იყო. იტალიელები სხე-

ბზე მორჯვეები გამოდგნენ: თანხმობას მიღწეეს და ამ წლის მასში მე კაპიტნის წოდებით თადარიგში გავვიდი, ისე რომ ახლა შემძლია სადაც მინდა, იქ წავიდე. უახლოეს რვა თვეს ქალაქ ტრიესტში ვითამაშებ, ადგილობრივ კლუბ „ტრიესტინაში“. ხელშეკრულების თანხაზე ვერ საბოლოოდ არ შევთანხმებულვართ. ცხოვრების პი-

გიორგი

რობები კი, რომელსაც მთავაზობენ, უკეთ ვიცი — ყველადერი წესიგია.

● იტალიურის საქმე როგორ გავით?

— კანდიდებში თუ არ ჩამთვლები, იტალიურად ვლაპარაკობ.

● კი. მაგრამ შენ ხომ ბავშვობიდან ესპანურს სწავლობდი...

— ეს ერთი ჯგუფის ენებია, ისე რომ, არ გამჭირვებია, თანაც დიდი ენობრივი პრაქტიკა მელის, ერთი სიტყვით, ენა პრობლემას არ წარმოადგენს.

● კეთილი, მაგრამ მართლმართალია გააქვალვინა?

— რა თქმა უნდა, ცოლი რომ მყავდეს თან წავიყვანდი. მაშინ თავს ისე ვიგრძნობდი, როგორც შინ — მე ხომ ქართველი ქალის შერთვა მინდა. ვამგზავრებთ კი მართო მივემგზავრები...

● ბატონო პეტრე, ალბათ საქმის ვითარებაში ვარკვეული ბრძანდებით, რომ საქართველოში ეროვნული ოლიმპიური კომიტეტის შექმნას ვაპირებთ?

— კი, ბატონო, ვუსურვე ეოკის შექმნისადმი მიძღვნილ სატელევიზიო გადაცემას და ძალიან ბედნიერიც ვიყავი. მიმანხია, რომ ეს ძალზე საჭირო, მნიშვნელოვანი და დროული საქმეა. თვალს ვადევნებ თქვენი გაზთვის უბულოკაციებს და ვხედავ როგორ მიიქვებს სპორტული საქართველო ნაბიჯნაბჯ დასახული მიზნისაკენ. თქვენს მომხრედ მივუვლი, როგორც იურისტი, მზად ვარ ნებისმიერი შესაძლებელი დახმარება გავწიოთ.

● გიორგი: ოლიმპიული ჩემპიონთა კლუბი, რომელიც საქართველოს ეროვნულ ოლიმპიურ კომიტეტთან შეიქმნება, სრულიად ორიგინალურია. პირადად მე არასდროს არაფერი ამგვარი არ შემხვედრია. რა თქმა უნდა, სინარულით შევალ ამ კლუბში, თუ მასში სხვაგან მცხოვრები ქართველი ჩემპიონების წევრობაც იქნება გათვალისწინებული...

● პეტრე მშენებელი: იქნებ კლუბთან ან თვით კომიტეტთან ოლიმპიელთა ლიგამ ან ასოციაციამაც იარსებოს? ჩვენ სამნი ჩუთ ოლიმპიადაში ვმონაწილეობდით. პატარა პეტრე და პავლე, რომლებიც, ალბათ, ასევე წყალბურთელები იქნებიან, ალბათ, საქართველოს სახელით გამოვლენ. მაშინ მათ მოუწევთ ჩვენი ოცნების განხორციელება... ღმერთმა ქნას!

● ეხაუბრა პაპი გოგორიშვილი.

პეტრე მშენებელია შეილიშვილებთან

მაგრამ არსებობს ისეთი რამ, რაც „კითხვა-პასუხში“ არ ვტყევა, არსებობს გრძობები და სწორედ ეს გრძობები მინდა ვადმოგვიტყვი. ვიდრე თქვენ ინტერვიუს კითხვას შეუდგებოდეთ. მინდა გითხრათ იმის შესახებ, როგორი უმადურები ვიყავით ჩვენ ყველანი — გულშემატკივრები და სპეციალისტები — იშვიათი გამონაკლისის გარდა, მშენებელთა რეალური ოჯახის გარდა, როგორ გვალიხიანებდა და გვაგულავდა ის, რომ ისინი, ქართველები, ქართველების წინააღმდეგ თამაშობდნენ. თითქმის არ ვგულშემატკივრობდით მათ! ჩემს არქივში საკმაოდ არის მშენებელთა რეალური ოჯახის დაკავშირებული გულმოსული, ის კი არა, მუქარაინი წერილებიც კი. ერთ კირკიტა გულშემატკივარს ისიც კი აღუხუსხავს, რომ მაგალითად, ნუგზარ მშენებელია, როცა მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გუნდში თამაშობდა, სსრკ ჩემპიონატის თბილისის ტურებში თვითონვე მეტრბურთი სწორედ... თბილისის „დინამოს“ კარში გაიტანა. რატომ ზღბოდა ეს? ეს შეკითხვა მე სამივე მშენებელსაც დაუუსვი და პასუხიც მივიღე.

ნიმუში არ ჰქონია წყითხული. როგორ და ვინ დაადგინა ეს, არავინ იცის. მიხეილ კაკაბაძემ პირველმა სცადა მართალი გახეთი გამოეშვა.

● რას შევებოდა ის ხაუბარი?

— ძალიან კარგად მასხოვს, სულ ორი კითხვა იყო: რამ განაპირობა ქართველი წყალბურთელების არასტაბილური გამოსვლა საქავშირო ასპარეზზე და ხომ არ ვაპირებდი საქართველოში დაბრუნებას.

● პასუხები როგორია იყო?

— შეიძლება გაგიკვირდეთ, პირველი კითხვის პასუხი წლების განმავლობაში არ შეცვლილა. დიდი სპორტი მასობრიობას ეფუძნება. ამისთვის ბაზებია საჭირო. ბაზების საქმე კი ვერ არის კარგად, საქართველოს მონაცემები არ ვიცი, მოსკოვში, მაგალითად, ბავშვების 40-50 პროცენტი სპორტულ ფილტრებს ვალის. უნგრეთში კი — 90 პროცენტი. რა თქმა უნდა, მათთვის ნიჭიერი ბავშვის დაკარგვა უფრო ძნელია, ჩვერთვის კი, გამოდის, რომ — უფრო იოლი. ჰოდა, ჩვენი ვკარგავთ.

აი, ახლა მე და შენ აქ ვხვდვართ და მზეს ვეფიცებით. მარ-

შეუხმრნევადი არ დარჩენილა

ჩვენში ნიზოსნობის ჩამორჩენაზე ათასგანს ნათქვამი კიდევ ერთხელ დაადასტურა IV საკავშირო ახალგაზრდულ თამაშებში მათმა უხვიო გამოსვლამ. ამიტომაც, რომ ნებისმიერი რანგის საკავშირო შეჯობებაში ჩვენი რესპუბლიკის ნიზოსნების მიერ ნაჩვენები მაღა-

ლი შედეგები გარკვეულ ყურადღებას იმსახურებს.

ახლახან ზაპოროჟიეში გაიმართა „შრომითი რეზერვის“ ცენტრალური საბჭოს პირველობა, ჩვენი რესპუბლიკის ამ საზოგადოების წარმომადგენლებთან ერთად, ისპარეზეს, სახალხო განათლების სა-

მინისტროს მოსწავლე-ნიზოსნებმაც.

მოსწავლეებთან თავი გამოიჩინეს ზურაბ კვიციანი (მწვრთნელი ა. ოსაძეს) და თინა მილორავამ (ბ. მიქაძის), რომლებმაც ორადგილიანი კანოეთი 1000 მეტრზე რბოლაში მეორე საპრიზო ადგილი დაიკავეს. კვიციანმა (ერთადგლიანი

კანოეთი) 250-მეტრიან დისტანციაზეც იყოჩაღა — იგი ვაიც მეორე იყო. ეს წარმატება, ცხადია, შეუმჩნეველი არ დარჩენიათ სპეციალისტებს — კვიციანმა და მილორავამ „შრომითი რეზერვის“ საკავშირო ნაკრებში ჩარიცხეს.

სხვა შედეგებიდან აღვნიშნავთ მედაიდურების — კ. ტაბატაძისა და შ. ვახაშვილის IV ადგილს. ჩვენმა გუნდმა მოაგროვა 57 ქულა და გულბურ ჩათვლაში V ადგილზე გავიდა. შედეგი იქნებ უკეთესიც ყოფილიყო, კოლექტივი გოგონებს რომ არ „დაედალატებინათ“ —

ისინი ერთობ უფერულად გამოვიდნენ.

ასე თუ ისე, გულბური V ადგილი საპატიო ვახლავთ ჩვენი მოსწავლე-ნიზოსნებისთვის — კარგახანია, მათ ასეთი შედეგისთვის არ მიუწევიათ. ამ ასპარეზობისთვის გუნდის მონაზღვრებს ხელმძღვანელობდნენ სახალხო განათლების სა-მინისტროს მთავარი მწვრთნელი ნიზოსნობაში ვ. გრძელიშვილი და უფროსი მწვრთნელი ვ. გირადა.

ნანა გოგორიშვილი.

საპროტა კავშირის ჩამოშორები ფეხბურთში

ბანკში შებენს გაიმართა სსრ კავშირის საფეხბურთო ჩემპიონატის 24-ე ტურის შეხვედრები. „სპარტაკი“ (მოსკოვი) — „დინამო“ (თბილისი) 0:1 (0:0).

თბილისის „დინამოს“ მიერ მოპოვებულმა გამარჯვებამ საკავშირო ჩემპიონატის აღიარებულ ლიდერ მოსკოვის „სპარტაკთან“ ლუქინის სტადიონზე არ შეიძლება კმაყოფილებისა და სიხარულის გრანობა არ გამოიწვიოს თითოეულ ჩვენგანში.

საძლეობით, მთელი ძალით ეთამაშა და თუ მან ეს ვერ შეძლო, ეტყობა, იმის გამო, რომ თბილისის დინამოელებმა გამოიღეს ამ დღის ხელის და მასპინძლებს არ მისცეს გამარჯვებისთვის ბრძოლის საშუალება.

ერთი წუთითაც არ გვიანდა დავუშვით ის, რომ ამ ძნელი და მეტად საჭირო გამარჯვებით დაიწყო თბილისის „დინამოს“ აღმავლობის გზა, რომ ჩვენი გუნდის ყველა ურთულესი პრობლემა ასე უცხად და ერთი ხელის მოსმით გადაიჭრა, რომ მომავალი მისგან მხოლოდ ახალ და ახალ წარმატებებს უნდა ველოდოთ.

სპარტაკელები ამ მატჩში ბევრს ეცადნენ, მაგრამ ვერაფრით ვერ ჩაღვნი ჩვეულ კალაპოტში, ვერ მიავნეს საკუთარ თამაშს, მათ დაეცა ვაშლი ზშირი შეცდომები მოსდიოდნენ და შეტევისაც ვერ ამთავრებდნენ როგორც ეს საჭიროა.

შესაძლოა მოსკოვის „სპარტაკმა“ ეს მატჩი თავის შესაძლებლობებზე დაბლა ჩაატარა, გუნდმა შთაბეჭდილება ვერ ითამაშა, ვერაფრით გამოიჩინეს თავი ვერც ნახევარდაცვის მოთამაშეებმა და ვერც თავდასხმელებმა, უნიციატივოდ გამოიყურებოდა გუნდის მთავარი ბომბარდირი როდონოვი, ვერც ჩერკოვმა და შალიმოვმა ითამაშეს რიგობად. დაეა იმის თაობაზე, რომ ეს სპარტაკელთა საუკეთესო მატჩი არ იყო, ზედმეტად და უადგილოდ მიგვიჩინა „სპარტაკი“ ვალდებული იყო საკუთარი აუდიტორიის წინაშე მთელი შე-

შესაძლებლობებით არ იბრძოლა და თავისი წვლილი არ შეიტანა გამარჯვებაში. პირველივე წუთებიდან დაწყებული დინამოელები მოქმედებდნენ შეთანხმებულად, კოლექტიურად, მათი გამარჯვება სავსებით დამსახურებული, დამაჯერებელია, რამდენიმე მეტად სახიფათო ბურთი მოიგვრია ვაბელოვამ, სპარტაკელთა კონტრიერებისას თითქმის არ მოსვლიათ შეცდომა ჩვენს მცველებს, ბევრი იწერებინა ნახევარმცველებმა, ხოლო ქვებაიამ, კუპარავამ და გოგინაიშვილმა საკმარისად შექმნეს სახიფათო მომენტები მეტოქის კართან.

და, მივც, აუცილებელი აღნიშვნის ღირსია ის გოლი, რომელმაც გამარჯვება მოუტანა „დინამოს“: გოგინაიშვილმა შუა მინდორიდან წამოიწყო შორეული რეიდი, დრიბლინგით გვერდი აუარა სპარტაკელთა რამდენიმე მოთამაშეს, ბურთიანად გაიარა დანახლოებით 30-35 მეტრი, შევიდა მოსკოველთა საკარიბო მოედანზე და ზუსტად დაარტყა შორეულ დაბალ კუთხეში. ჩერჩისოვის ნახტობმა საქმეს ვერ უშველა — 1:0. გოლი ფეხბურთი და ისტატური იყო.

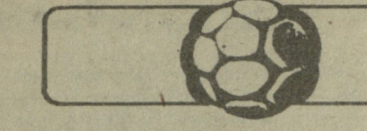
მაგრამ ერთი საქმეა გაიტანა ბურთი და სულ სხვა, კიდევ უფრო ძნელი — შეინარჩუნო გამარჯვება მაშინ, როცა მეტოქე მთელ თავის ძალებს გადისვრის მდგომარეობის გამოსასწორებლად. ამ ვითარებაში საჭირო იყო ნებისყოფის სიმტკიცისა და მაღალი კლასის გამოჩენა, თბილისის „დინამომ“ ეს შელო და გამარჯვებაც მოიპოვა.

კვლავ გვინდა გავიმეოროთ, რომ არ ვლაპარაკობთ თბილისის „დინამოს“ პრობლემების საბოლოო გადაჭრაზე. მოსკოვის „სპარტაკის“ დამარცხება ეს მხოლოდ ეპიზოდია, მაგრამ მეტად საჭირო, სასარგებლო და საიმედო ეპიზოდი. სულ მალე, 17 სექტემბერს ჩემპიონატის მორიგი შეხვედრა გვაქვს დონეცკში, „შახტიორმა“ კი განვილო ტურში საკუთარ მინდორზე დამარცხება იწვევს „არარატისგან“. ესაა, დონეცკელი ფეხბურთელები მთელი ძალით იბრძობენ თავიანთი გულშემატკვრების წინაშე რეაბილიტაციისთვის და მთ უფრო მომზადებული და ბრძოლისუნარიანი უნდა იყვნენ დინამოელები მოსალოდნელ მატჩში.

რაც შეეხება „სპარტაკთან“ შეხვედრას, ყველა გულშემატკვრის სახელით გვინდა თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელთა კოლექტივს მადლობა გადაუხადოთ კარგი თამაშისთვის.

ამ ტურის სხვა შეხვედრათა შედეგები: „დინამო“ — „პამირი“ 2:0, „დინამო“ — „დინამო“ 2:0, „ჩერჩისოვი“ — „დინამო“ 3:2, „უაღგირისი“ — „ლოკომოტივი“ 0:0.

ბათუმის ცხრილი
ქირითადი შეხვედრებისათვის
მაგომარეობა 12 სექტემბრისთვის
თ. მ. ფ. ზ. ბ. ქ.

9 სექტემბერს გაიმართა I ლიგის ფეხბურთელთა საკავშირო გათამაშების 31-ე ტურის შეხვედრები.

ახალ წარმატებას მიაღწია ლანჩხუთის „გურია“, რომელმაც მიიღო რიგის „დაუგავა“. როგორც ჩვენმა ლანჩხუთელმა კორესპონდენტმა აპთანედელ ომროსაქამ ტელეფონით შეგვატყობინა, მასპინძელთა უპირატესობა უდავო და აშკარა იყო, ლანჩხუთელი ფეხბურთელები კვლავ წარმატებით იბრძვიან უძაღვლეს ლაგაში დასაბრუნებლად და თუ გავითვალისწინებთ, რომ მათმა მთავარმა მეტოქეებმა ცსკა-მ და „კაირატმა“ განვილო ტურში ქულები დაკარგეს, შეგვიძლია ვთქვათ, რომ უმაღლესი ლიგის საგზურისთვის ბრძოლაში ჩვენი გუნდის წინსვტი კიდევ უფრო ცხადად გამოიკვეთა.

„დაუგავასთან“ შეხვედრაში პირველ წარმატებას „გურია“ დასაწყისშივე მიაღწია, როცა რიგელთა საკარიბო მოედანზე გასული დონზიმორი მცველებმა ხელით შეაჩერეს, არბიტრმა 11-მეტრიანი დანიშნა და კორდანიამ ზუსტად დაარტყა მიზანში — 1:0.

შესვენების შემდეგ ლანჩხუთელები კიდევ უფრო მეტი მონღონებით, მწყობრად მოქმედებდნენ. ერთ-ერთი შეტევისას თავი გამოიჩინა დონზიმორმა, შემდეგ კი ფრიდონაშვილმა და ცომიამ ზედინედ გაიტანეს კიდევ ორი გოლი. ყველაფერი ეს მოხდა 52-ე წუთისთვის, მატჩის ბედი ფაქტიურად გადაწყვეტილი იყო, თუმცა, რიგელები ბევრს ეცადნენ პრესტიჟის გოლის გასატანად. საამისო შესაძლებლობა მიეცათ დრუბასს, ტუპლოვს, მაგრამ მასპინძლებმა შეძლეს „შშრალი“ ანგარიშის შენარჩუნება.

ლანჩხუთის „გურიის“ ყველა ფეხბურთელი მოწონებს იმსახურებს კარგი თამაშისთვის და იმ მონღონებისათვის, რომელსაც ისინი იჩენენ ლიდერთა შორის გაჩაღებულ ძნელ ბრძოლაში.

რიგის „დაუგავასთან“ „გურია“ ასეთი შემადგენლობით ითამაშა: აბუსერიძე (ქანთარია), ტყეშელავა, ოლეგოვნიკო, დანელია, კაბისაშვილი, ცომია, ჟორდანია (ბარათაშვილი).

„გურია“ — სახლოსი აპონანგი

პირველი ლიგის საკავშირო გათამაშებაში ლანჩხუთის „გურიის“ ფეხბურთელთა კარგა ხანია ლიდერთა რეუტში იმყოფებიან მოსკოვის არბიელებთან და ალმათის „კაირატთან“ ერთად. ლანჩხუთელები უმაღლესი ლიგის საგზურისთვის იბრძვიან.

გუნდის სამომავლო გეგმებზე ვითოვე მოთხორო ლანჩხუთელთა მთავარ მწვრთნელს მიხეილ ფოშენკოს.

წელს თქვენს გუნდს უმაღლეს ლიგაში დაბრუნების კარგი შესაძლებლობა მიეცა. რას გვეტყვით კოლექტივის სამომავლო გეგმებზე?

„გურია“ ყველანაირად ცდილობს, რათა კვლავ უძლიერესთა რიგებს დაუბრუნდეს. საამისო სურვილიც გვაქვს და პოტენციალიც, მაგრამ ყველაფერი ჯერ კიდევ წინაა. ძლიერი კონკურენტები გვყავს „კაირატს“, ფახთაქოვის“, ფაკელის“, „ნეფთჩის“ და სტავროპოლის „დინამოს“ სახით, სწორედ მათთან დავაში გარკვევა თუ ვინ დაუფლება უმაღლესი ლიგის ერთერთ საგზურს. შემთხვევითი კოლექტივების საკმაოდ ძლიერი შემადგენლობაში ჰყავთ, მათ არც გამოცდილება აკლიათ. ყველაფერი უნდა ვილონოთ, რათა ტოლი არ დავულოთ ძლიერ მეტოქეებს.

ლიგის შედეგები

ლი), დონზიმორი, კორდანიამ, ფრიდონაშვილი, გურული (ფრედიქ), მსაჯი ა. საფონოვი (მოსკოვი).

ალმა-ათის „კაირატმა“ ამ ტურში შინ მარცხი განიცადა აბოვიანის „კოტაითან“ შეხვედრაში — 0:1. ხოლო ცსკა-მ ვორონეჟში ქულა დაკარგა „ფაკელთან“ — 0:0.

ქუთაისის ტრამპედოტელებმა წარუმატებლად ითამაშეს ტაშენტში და „ფახთაქორთან“ მარცხი იწვეინეს — 1:5.

სხვა შეხვედრათა შედეგები: „ნეფთჩი“ (ბაქო) — „სპარტაკი“ (ორჯონიკიძე) 5:3, „დინამო“ (სტავროპოლი) — ასკ „კაირატი“ (ლოვი) 1:0, „შინიკი“ (იარსლაელი) — „ტავრისი“ (სიმფეროპოლი) 1:0, „როსტესლამში“ (დონის როსტოვი) — „კუზბასი“ (ვეფროვო) 1:0, „გეოლოგი“ (ტიუმენი) — „ნისტრუი“ (კიშინოვი) 3:2.

ბათუმის ცხრილი

მაგომარეობა 12 სექტემბრისთვის
თ. მ. ფ. ზ. ბ. ქ.

საპროტა კავშირის ჩამოშორება

ბაიბარტა რესპუბლიკის საფეხბურთო ჩემპიონატის მორიგი, XXIV ტურის შეხვედრები: პოლიტექნიკური ინსტიტუტი (თბილისი) — „მარეგანი“ (წყალტუბო) 0:1, „არაგვი“ (დუშეთი) — „დინამო“ (გაგრა) 0:2, „დურუჯი“ (ყვარელი) — „საბავენლა“ (თერჯოლა) 3:1, ფიზკულტურის ინსტიტუტი (თბილისი) — „სპარტაკი“ (ცხინვალი) 3:2, „არამაზი“ (მცხეთა) — „სიონი“ (ბონისი) 2:0, „ივერია“ (ხაშური) — „სამეგრელო“ (ჩხოროწყუ) 2:0, „ბახტრიონი“ (ახმეტა) — „მეტალურგი“ (ზესტაფონი) 2:3.

„ივერია“ — „პროკრა“

ბუშინ თბილისის ვ. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონზე გაიმართა ამხანაგური საქალაქთაშორისო შეხვედრა ფეხბურთში.

ბრაზილიელები — ფინალში

1990 წლის მსოფლიოს საფეხბურთო ჩემპიონატის შესარჩევ მატჩში ბრაზილიისა და ჩილის გუნდებს შორის რიო-დე-ჟანეიროს „მარაკანას“ სტადიონზე თამაშის 70-ე წუთზე, როცა ბრაზილიელები წინ იყვნენ ანგარიშით 1:0, ტრიბუნადან მინდორზე წასროლი მამალა სტუმრების შეკარის რიგის გვერდით დეცა, ჩილელმა ფეხბურთელებმა არ ისურვეს თა-

„ივერია“ — „პროკრა“

რთელ ქალთა გუნდებს შორის: თბილისის „ივერია“ ლენინგრადის „ავრორას“ უმასპინძლა. გაიმარჯვეს მასპინძლებმა — 1:0.

ბრაზილიელები — ფინალში

მამის გაგრძელება და მინდორი დატოვეს. ეს ინციდენტი განიხილა ფეხბურთის საერთაშორისო ფედერაციამ. თამაშის თვითნებური მიტოვებისთვის ჩილელთა გუნდს ანგარიშით 0:2 ჩაეთვალი დამარცხება, სამხრეთ ამერიკის III შესარჩევ ჯგუფში პირველი ადგილი დაიკავს ბრაზილიელმა ფეხბურთელებმა და მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალში თამაში უფლება გაინადღეს.

იტალია-90 მსოფლიო ჩემპიონატი

ეკვდორისა და კოლუმბიის გუნდების შეხვედრა (სამხრეთ ამერიკა, II ჯგუფი) ეკვდორის ჭაულაქ გუაიკოლში ფრედ დამთავრდა — 0:0.

ეკვდორა მზია მებალიშვილი

10 სექტემბერს პარაგვაელები შინ მიიღებენ ეკვდორის გუნდს. გამარჯვების შემთხვევაში ისინი პირველ ადგილზე გადიან შესარჩევ ჯგუფში და შემდეგ ორ მატჩში უნდა შეხვდნენ ისრაელის გუნდს. აქ გამარჯვებული მოიპოვებს მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალურ ტურნირში მონაწილეობის უფლებას.

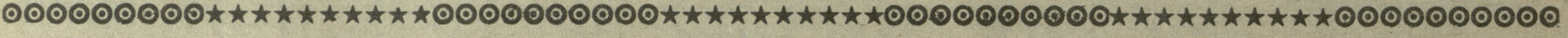
სასპარტაკიადო ფაბრიკის კონსტრუქციები

თითოს სულ ახლახან იყო საკავშირო ახალგაზრდული სპორტული თამაშების ციხე-ციხელება და აი უკვე, შეიძლება ითქვას, სსრ კავშირის ხალხთა ზამთრის VII სპარტაკიადის კონსტრუქციები მონახს. თებერვალ-მარტში უკრაინის, ციმბირისა და ბალტიისპირეთის ქალაქებში გაიმართება ამ დიდი სპარტაკის ასპარეზობანი. რიგით მეშვიდე სპარტაკიადის პროგრამაში სპორტის 14 სახეობაა შეტანილი, მათ შორის ახალი სახეობები, — ბობსლეი, ფრისტილი, ნატურბანი, შოტრეკი. ჩვენი რესპუბლიკის სპორტსმენები 6 სახეობაში გამოვლენ:

სამთო-სათხილამურო სპორტში, ტრამპლინიდან თხილამურებით ხტობაში, საციგაო სპორტში, ფიგურულ ციგურაობაში, ფრისტილსა და ნატურბანში. თუ რა მდგომარეობაა საქართველოს ნაკრებ გუნდებში ამ სახეობებში, შეჯიბრების წინ, ამის შესახებ საუბარი იყო ამ დღეებში ბაკურიაში გამართულ თათბირზე. საქართველოს სპორტსკომიტეტის ზამთრის სახეობების განყოფილების გამგემ, რესპუბლიკის დამსახურებულმა მწვრთნელმა, საკავშირო კატეგორიის მსახურ ფერხეკს ნავერიანმა შეკრებილთ გააცნო ხალხთა VII სპარტაკიადის

დებულება, ილიაბარაკა ჩვენი გუნდების ამოცანებზე, გააკეთა პირველი პროგნოზები. ნაკრებში უფროსმა მწვრთნელმა გერა აბრამიშვილმა (სამთო-სათხილამურო სპორტი), თამაზ ქუმაიტიშვილმა (საციგაო სპორტი), ფელიქს ქუმაიტიშვილმა (ნატურბანი), სსრ კავშირის ნაკრების უფროსმა მწვრთნელმა საქართველოში, სპორტის დამსახურებულმა მსტრატეგმა კობა წაქაძემ (ტრამპლინიდან თხილამურებით ხტობა) ილიაბარაკეს რესპუბლიკის ნაკრები გუნდების მზადებაზე დიდი სპარტაკიადის წინ. თავისთავად სპორტული სკოლების მუშაობის შესახებ ინფორმაციით

გამოვლენენ. საკავშირო კატეგორიის მსახურ ფელიქს ქუმაიტიშვილმა (ნატურბანი) და სპორტის მსტრატეგმა გიორგი ჭინოვეცი (გლდანის სპორტსტრენატის ზამთრის სახეობების ფილიალი). თათბირის მუშაობა შეაჯამა და VII ზამთრის საკავშირო სპარტაკიადზე საქართველოს სპორტული დელეგაციის ამოცანები დასახა რესპუბლიკის სპორტსკომიტეტის თავმჯდომარე მიაღვიღემე ჯანსუღ ბაგრატიონმა. „ლელო“ კორ. ბაკურია.

ჩემპიონი ჩემპიონატისთვის

ანაბარა (საფრანგეთი). კალთბურთულ ვაჭთა საკავშირო ჩემპიონატის დაწყების წინ გუნდები სხვადასხვა საერთაშორისო და საკავშირო ტურნირში მონაწილეობენ, წინასწარ ჩემპიონატს სამზადისი შარშანდელი სეზონის ოქროს მედალოსანმა კივის „ბუდიველინიკა“ (ყოფილი „სტროიტელმა“) საფრანგეთი დაამთავრა. აქ გაიმართა ტურნირი, რომელშიც საბჭოთა გუნდის გარდა საფრანგეთისა და ბელგიის კლუბები მონაწილეობდნენ. ნახევარფინალში „ბუდიველინიკა“ 14 ქულით აჯობა მასპინძელთა კლუბს „მონპელიეს“ — 128:114 (68:58). ფინალში კი მისი მეტოქე იყო ევროპაში პოპულარული კლუბი „ლიმოჟი“. ბრძოლა ამჯერად უფრო მძაფრი და საინტერესო გამოდგა. საკმარისია აღინიშნოს, რომ პირველი ტაიმი მასპინძლებმა 2 ქულით მოიგეს (57:55). ბრძოლა შეგვიანების შემდეგ დაძაბულ იყო, მაგრამ საბოლოოდ გამარჯვება მიანიჭა „ბუდიველინიკს“ დარჩა — 116:114.

ისევ გრავი და ნავრატოლოვა

ნიუ-იორკი. აშშ-ის ჩოგბურთელთა ლია ჩემპიონატის ფინალურ შეხვედრებში პრინციპულ ზასიათს ატარებდა შტეფი გრაფისა (გფრ) და მარტინა ნავერატოლოვის (აშშ) ორთახანობა. პირველი პარტია ამერიკელმა მოიგო — 6:3 მეორეში გამარჯვება გრაფს დარჩა 7:5. გამაწყვეტ პარტიაში ნავრატოლოვამ ჩაგროვანი წინააღმდეგობა ვერ გაუწია ახალგაზრდა მეტოქეს და გრაფმა შეღებებით იოლად გაიმარჯვა — 6:1.

ვაჭთა ტურნირის ნახევარფინალში მოულოდნელი არაფერი მომხდარა. უიმბლდონის წლებში ჩემპიონმა ბორის ბეკერმა (გფრ) ამერიკელ აარონ კირკიტენის აჯობა, ივან ლენდლმა კი მეორე ამერიკელს ანდრე აგასის.

მაყურებელთა დიდი ინტერესი გამოიწვია ვეტერან ჩოგბურთელთა გამოსვლებმა. ქალთა წყვილების ფინალში გავიდნენ საბჭოთა კავშირის ქალთა ნაკრების მწვრთნელი ოლეა მორთოვა და ამერიკელი ჯონ რასელი. მათი მეტოქეები იყვნენ უნდენ ტერნბოლი (ავსტრალია) და ვირჯინია უედი (აშშ). ამ დუეტმა მოიპოვა გამარჯვება — 6:1, 6:0.

ლიგა

გამმართა II ლიგის IX ზონის ფეხბურთელთა საკავშირო გათამაშების მორიგი, 34-ე ტურის შეხვედრები: „ნარტი“ (ჩერკესკი) — „ტერმისტი“ (ბაქო) 5:0, „ლოკომოტივი“ (მინ. წყლები) — „დინამო (მანაჩყალა) 1:0, „ნახარი“ (სუბჰაი) — „გოიზანი“ (ყაზახი) 1:1, „ნახარი“ (ლენქორანი) — „შეგარდენი“ (თბილისი) 2:0, „დინამო“ (სოხუმი) — „ლოკომოტივი“ (სამტრედი) 1:1, „კოლხეთი“ (თბი) — „დილა“ (გორი) 3:2, „კოლხეთი“ (ფთი) — „ყარაბაღი“ (აგდამი) 1:0, „მერცხალი“ (ოზურგეთი) — „ქაფაზი“ (კოროვანდი) 1:0, „მეტალურგი“ (რუსთავი) — „ზევზა“ (გორი) 2:1, ომე (თბილისი) — „ტექსტილშიკი“ (კაშინი) 0:3, „ტროპელო“ (ვოლკსკი) — „ატომში“ (ვოლოდონსკი) 0:0.

მსოფლიო თასის გათამაშება მკლერსონოვაში

ფაქორიტებმა ბაიპარჯკუს

როსა ტურნირის საბოლოო შედეგი აღრე გამოთქმულ პროგნოზს ემთხვევა, ეს სრულებით არ ნიშნავს, რომ შეჯიბრებამ დაგეგმილი სცენარით, უინტერესოდ ჩაიარა. მკლერსონოვაში საერთო გუნდური ბრძოლა — ეს, ფაქტობრივად, უხილავი ტურნირია, თვალის დასაინახი კი ცალკეულ დისციპლინებში გამართული ბრძოლა, რომელიც ბარსელონაში მეტად მწვავე და საინტერესო იყო. რად ღირდა თუნდაც ორგზის ოლიმპიური ჩემპიონის, მრავალჯერ რეკორდსმენის, ორჯერ მსოფლიოს საუკეთესო სპორტსმენად აღიარებული სებასტიან კოეს (დიდი ბრიტანეთის ნაკრები) გამოსვლა 1500-მეტრიან დისციპლინაზე. კოეს განზრახული აქვს დაასრულოს თავისი ბრწყინვალე სპორტული კარიერა და პოლიტიკაში სცადოს ბედი, ამიტომ მას ძალიან სურდა ეს წასვლა გამარჯვებით აღენიშნა, რისთვისაც მთელ თავის ძალასა და ოსტატობას მოუწმობ, მაგრამ მიანიჭა დამარცხდა ახალგაზრდა სომალელ მორბენალ აბდი ბილესთან (აფრიკის ნაკრები), რომელმაც 3.35.51 აჩვენა.

როგორც ვერ ვუწინრდით, აფრიკის ნაკრებმა აგრ შეინარჩუნა ტურნირის დასაწყისში მოპოვებული ლიდერის პოზიცია. მკლერსონოვაში „შეკონტინენტზე“ ჯერ თანაბრად არ არის განვითარებული, უბრალოდ წყევალის შავკანიანი მორბენლების გვერდით ჯერ კიდევ იხილავთ სხვა დისციპლინებში რეპუტაციები მათ თანამემამულეებს, რომლებიც ლიმილის მომგვრელებად იწვევებენ.

მსოფლიო თასის გათამაშებაში კვლავ შესანიშნავად გამოვიდა აშშ-ის ნაკრები. მათმა სპრინტერებმა, მსტომელებმა და თარჯიმონებლებმა სამაოდ დამაჯერებლად განაპირობეს თავისიანების წარმატება.

ქალთა შორის გღრ-ის კოლექტივი უპირატესობა იმდენად დიდი იყო, რომ დანარჩენი გუნდებისთვის პირველი ადგილი მიუწვდომელი იქნებოდა. მეორე ადგილს კი ერთმანეთს ეცილებოდნენ სსრ კავშირის, აშშ-ისა და ევროპის ნაკრებები, ამ დავაში, როგორც უკვე ვთქვით, საბჭოთა გუნდმა გაიმარჯვა, ოლონდ ისიც უნდა აღინიშნოს რომ დიდი მარცხი შეემთხვა „თეთრფორმიანებს“ (ევროპის ნაკრების ტრადიციული სამოსი). 4X400 მეტრზე ამანათ-

პელოსორტის აპეზი

ბრანტო (იტალია). პროფესიონალურ ველოსიპედისტთა შორის დიდი პოპულარობით სარგებლობს ე. წ. წყვილთა რბოლა ბარაკის თასზე, რომლის დისციპლინა წლეულს 96,6 კილომეტრს შეადგენდა. გამარჯვება ამჯერად ფრანგთა დუეტს — ლორან ფინონსა და ტიერი მარის ხვდა. მათ დისციპლინა 1:54.48,6-ში დადგარეს. ეს წარმატება საკმარის პრესტიჟულია თუნდაც იმიტომ, რომ ფრანგთა ველოსიპედისტებმა აჯობეს მსოფლიოს ექსტრემიუმებს, იტალიელ მაურიციო ფონდრესტასა და ავსტრიელი ალან ჰეიბერს.

საბჭოთა ველოსიპედისტებს (გორაკული დიმიტრი კონიშვილი და კუბინიშვილი სერგეი უსლამინი), რომლებიც „ოლეა ლიუმის“ ღირსებას იცავდნენ მეშვიდე ადგილი ერგოთ — გამარჯვებულთან 2 წუთი და 59,1 წამი წააგეს.

მაფრიდი. შვიდ დღეს გრძელდებოდა კატალონიის სამოციმეცხრე ველოტური 1224-კმ-ზე. გამარჯვება პოპულარულ რბოლაში ესპანელმა მარინო ლეპარეტამ მოიპოვა. მეორე ადგილი წიაოდ ხვდა ესპანეთის უძლიერეს ველოსიპედისტს პედრო დელგადოს, რომელმაც „ეშუელტაში“ (ესპანეთის ტური) წარმატების შემდეგ ვერაფრით აღადგინა ჩვეული სპორტული ფორმა.

კოლაუნცი. გფრ-ის ამ ქალაქში ფინისის ხაზს გადაკვეთს ევროპის ქვეყნების თანამეგობრობის მრავალდღიანი ველოტროლი, ჯერ-ჯერობით კი გათამაშდა ხუთი ეტაპი. ბოლო ეტაპზე ყველას აჯობა ფრანგმა მრბოლმა, ტიერი ლორანმა, რომელმაც 180 კილომეტრის გავლას 5 საათი 25 წუთი და 24 წამი მოანდომა. ძირითადად ჯგუფმა (აქ კრასნოდარელი იური მანუილოვიც იმყოფებოდა) ლორანთან 45 წამი წააგო.

ხუთი ეტაპის შემდეგ ლიდრობას ფრანგი ველოსიპედისტი პასკალ ლინი ინარჩუნებს.

პაროკული ტურნირების ირბელი

შახმატოში ევროპის საკლუბო ტურნირების ისტორია 1955 წლიდან იღებს სათავეს, დღემდე გაიმართა 94 გათამაშება: 34 ჩემპიონთა თასზე, 29 — თასების მფლობელთა თასზე და 31 — უეფა-ს თასზე (იგი 1972 წლამდე ბაზრობათა თასის სახელწოდებით იყო ცნობილი).

ევროპის 15 ქვეყნის 49 გუნდი სხვადასხვა დროს საპარტო პრიზების მფლობელი იყო, აქედან მხოლოდ ერთი — ტურინის „იუვენტუსი“ არის სამივე ტურნირში გამარჯვებული. 12 კლუბმა წარმატებას მიაღწია ორ-ორ ტურნირში, მათ შორის იტალიის „მილანი“, პოლანდის „აიაქსი“, გფრ-ის „ბაიერნი“ და „შპაბურგი“ ფლორენდინ ჩემპიონთა თასს და თასების მფლობელთა თასს; ესპანეთის „რეალი“ (მადრიდი), პოლანდის „ფეინორი“, „ეინდჰოვენი“ და ინგლისის „ლივერპული“ —

ჩემპიონთა თასს და უეფა-ს თასს. ინგლისის „ტოტენჰემი“, ბელგიის „ანდერლექტი“, ესპანეთის „ბარსელონი“ და „ვალენსია“ — თასების თასს და უეფა-ს თასს.

ევროპული ტურნირებში მოგებული პრიზების რაოდენობით ლიდრობს მადრიდის „რეალი“ — 8-ჯერ (6 — ჩემპიონთა თასზე, 2 — თასების თასზე), 6-6 მოგება აქვს „ლივერპულს“ (4 ჩემპ. თასზე და 2 — უეფა-ს თასზე) და „ბარსელონას“ (3-3 თასების თასზე და უეფა-ს თასზე).

მადრიდის „რეალი“ პირველ ადგილზეა დაგროვებული ქულების მიხედვითაც.

სტატისტიკა... სტატისტიკა...

ჩემპიონთა თასზე 24-ჯერ მიიღო მონაწილეობა მადრიდის „რეალი“, 20-ჯერ — „ბენფიკა“ (პორტუგალია), 19-ჯერ — ბულგარეთის „სპრედეცა“, 17-ჯერ — ლუქსემბურგის „უენის ეშპა“.

თასების თასზე 12-ჯერ გამოვიდა უელსის „კარდიფ სიტი“, 10-10-ჯერ — შოტლანდიის „გლაზგო რინჯერსი“ და ესპანეთის „ბარსელონი“.

უეფა-ს თასზე — 19-19-ჯერ — ესპანეთის „ბარსელონი“, იტალიის „ინტერი“, 18-ჯერ გფრ-ის „კიოლინი“.

მხოლოდ რამდენიმე ფეხბურთელმა გაიმარჯვა სამივე ტურნირში. ესენია: ანტონიო კაბრინი, ვეტანო შირეა და მარკო ტარდელი, „იუვენტუსი“ (1977 წელი — უეფა-ს თასი, 1984 წელი — თასების თასი, 1985 წელი — ჩემპიონთა თასი).

პოლანდის ნაკრების ნახევარცენტრს არნოლდ მიურენს ასეთივე კომპლექტი სხვადასხვა კლუბებში აქვს მოპოვებული, კერძოდ: 1972-1973 წლებში ორჯერ „აიაქსის“ შემადგენლობაში — ჩემპიონთა თასი, 1981 წელს უეფა-ს თასი — ინგლისის „ფსვიმი“, 1987 წელს თასების თასი, კვლავ „აიაქსში“.

1. „რეალი“	38	225	297
2. „ბარსელონი“	38	220	281
3. „იუვენტუსი“	28	188	246
4. „ბაიერნი“	21	160	215
5. „ბენფიკა“	20	188	204
6. „ინტერი“	27	164	199
7. „ლივერპული“	21	140	194
8. „ანდერლექტი“	29	159	198
9. „კიოლინი“	28	147	182
10. „აიაქსი“	26	188	171

შენიშვნა: პირველ სვეტში აღნიშნულია მონაწილეობა ტურნირებში, მეორეში — ჩატარებული მატჩები, მესამეში — დაგროვებული ქულები.

თუ „ლელ პუგარალ“ მოიპოვებენ

ჩოგბურთის ეს ცნობილი ტურნირი გამოიყენა იტალიის საფეხბურთო კლუბის „მილანი“ პრეზიდენტმა, მულტიმილიონერმა სილოვო ბერლუსკონიმ, როცა ამ ქვეყანაში ახლახან დაწყებულ საფეხბურთო სეზონს შეუერთა. მან გააცხადა, რომ პირობას იძლევა „მილანის“ თითოეულ ფეხბურთელს 510 მილიონ ლირა (დაახლოებით 364 ათასი დოლარი) გადაუხადოს, თუკი გუნდი ამ სეზონის ყველა შეჯიბრებაში გაიმარჯვებს.

უფრო კონკრეტულად, დასძინა პრეზიდენტმა, ევროპის ქვეყნების ჩემპიონთა თასის მოპოვებისთვის ყოველი ფეხბურთელი მიიღებს 210 მილიონ ლირას, იტალიის ჩემპიონობისთვის — 160 მილიონ ლირას, იტალიის თასისთვის — 60 მილიონს, საკონტინენტაშორისო თასისთვის — 30 მილიონს და ა. შ.

აი, სწორედ ამ შეჯიბრებებმა უნდა შეადგინოს ის „დიდი მუზარადი“, რომლის დაუფლება ასე სურს სილოვო ბერლუსკონის.

„სპორტლოტო“

10 სექტემბერი, მოსკოვში, გაიმართა „სპორტლოტო“ მორიგი, 1989 წლის 37-ე ტრაყეტი.

„სპორტლოტო 6 45“-დან: 7 (კლასიკური ქილობა), 11 (ფრენ-ბურთი), 22 (წყალში ხტობა), 27 (მშვილდოსნობა), 36 (მხატვრული ტანვარჯიში), 38 (ალპინიზმი).

„სპორტლოტო 5 86“-დან: 9 (საგზატკეცილო ველორბოლა), 13 (სამთო-სათხილამურო სპორტი) 29 (სასტენდო სროლა), 31 (ფარიკაობა), 35 (შაბიანი ჰოკეი).

„სპორტპროგნოზი“

87-ე ტირაჟის შედეგები
(9 სექტემბერი)

1-1, 2-X, 3-X, 4-1, 5-1, 6-1, 7-2, 8-2, 9-1, 10-X, 11-1, 12-2, 13-1.

შენიშვნა: პირველი ციფრი წყვილის ნომერს აღნიშნავს, მეორე — შედეგს.

ჩედაქტორი
თ. ბაჩიჩილაძე.